

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

06 mai 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de inculpatul Semeniuc Viorel, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Fălești din 28 noiembrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 februarie 2015 în cauza penală privindu-l pe

Semeniuc Viorel Oleg, născut la 07 ianuarie 1992, originar și domiciliat în s.Obreja Veche, r-nul Fălești.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.09.2014 - 28.11.2014;

Instanța de apel: 12.01.2015 - 04.02.2015;

Instanța de recurs: 31.03.2015 - 06.05.2015.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Fălești din 28 noiembrie 2014, Semeniuc Viorel a fost condamnat în baza art.287 alin.(1) Cod penal la 1 an și 7 luni închisoare.

2. Potrivit sentinței instanța a constatat că Semeniuc Viorel, la 15 aprilie 2014, în jurul orei 15.00, în timp ce se afla în incinta biroului de serviciu a șefului de post a sectorului de poliție Obreja Veche, Iacobeț Eugeniu, amplasat în incinta Primăriei s.Obreja Veche, r-nul Fălești, ce constituie un loc public, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționînd cu intenție directă, încălcînd grosolan ordinea publică și normele sociale de conduită unanim recunoscute, printr-un cinism și obraznicie deosebită, fără careva motiv, în prezența colaboratorilor de poliție Gherman Oleg și Iacobeț Eugeniu, care se aflau în exercițiul funcției, în mod verbal s-a exprimat în adresa acestora cu cuvinte injurioase, după care a aplicat lovituri cu picioarele în mobilierul de serviciu și a răsturnat ambele mese de birou, iar ulterior a lovit cu picioarele în peretele încăperii și în ușa de la intrare în birou, ca rezultat, în urma periclitării ordinii publice, din birourile vecine au ieșit funcționarii primăriei, prin ce a fost oprită temporar activitatea Primăriei s.Obreja Veche, r-nul Fălești.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri în partea stabilirii pedepsei, prin care să-i fie aplicată una mai blîndă, considerînd că cea stabilită este prea aspră, deoarece nu s-a exprimat cu cuvinte necenzurate în adresa colaboratorilor de poliție.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 februarie 2015, a fost respins apelul inculpatului, ca nefondat.

Instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, a constatat că prima instanță, în cadrul cercetărilor judecătorești, minuțios și sub toate aspectele a examinat probele administrate în cauză și, în baza unei analize și aprecieri ample a acestora, just a ajuns la concluzia că s-a constatat existența faptei infracțiunii imputate lui V.Semeniuc, iar vinovăția acestuia a fost dovedită prin totalitatea de probe acumulate la cauză, și anume prin declarațiile martorilor E.Iacobeț, V.Gugurin, O.Țîgîrlaș și S.Revenco, care în unanimitate au declarat că inculpatul era agresiv și se exprima în adresa lor cu cuvinte necenzurate, și actele cauzei - procesul-verbal de cercetare la fața locului, din care rezultă că inculpatul a lovit cu picioarele în ușă, în peretele biroului șefului de post și în mesele aflate în birou, care au fost murdărite de noroi, împrăștiind documentele și rechizitele aflate pe mese. Aceste probe, apreciate cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu - al coroborării lor, confirmă comiterea de către inculpat a infracțiunii de huliganism, acțiunile lui corect fiind încadrate în prevederile art.287 alin.(1) Cod penal, deoarece inculpatul, prin acțiunile sale descrise mai sus, a perturbat activitatea lucrătorilor primăriei N.Sîrcu, R.Hîjdianu și D.Rucșineanu, care au fost nevoiți să-și întrerupă activitatea, adică a încălcat grosolan ordinea publică, care prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

De asemenea, instanța a constatat că pedeapsa stabilită de prima instanță lui V.Semeniuc este una echitabilă, aplicată în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost condamnat, la care s-a ținut cont de prevederile art.75, 76, 34, 82 Cod penal, precum și de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, de corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, de persoana inculpatului, care se caracterizează negativ, nu are loc permanent de trai, fiind anterior condamnat, însă concluzii necesare nu și-a făcut, și de faptul că acțiunile lui formează stare de recidivă.

Totodată, instanța de apel a respins solicitarea inculpatului de a-i fi aplicată o pedeapsă mai blîndă, considerînd că pedeapsa aleasă de către prima instanță este în strictă corespundere cu normele imperative ale legii penale, în special cu prevederile art.34 alin.(1) și art.82 alin.(2) Cod penal, care stabilește starea de recidivă în cazul comiterii cu intenție a unei infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție, precum și de prevederile art.111 alin.(1) lit.g) Cod penal, care stabilește stingerea antecedentelor penale dacă au expirat 2 ani după executarea pedepsei de către persoanele condamnate la închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești menționate a declarat recurs ordinar inculpatul care, invocînd temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărîri de achitare, din motivul lipsei în acțiunile lui a elementelor infracțiunii imputate, indicînd că instanțele de judecată nu au dat o apreciere obiectivă probelor administrate și prezentate în cauză cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, deoarece dînsul nu a realizat latura subiectivă a infracțiunii incriminate, nefiind demonstrată intenția directă a lui de a încălca grosolan ordinea publică și de a exprima o vădită lipsă de respect față de societate; dînsul nu s-a adresat cu cuvinte necenzurate în adresa colaboratorilor de poliție, dimpotrivă, aceștia l-au oprit în drum și l-au adus ilegal în incinta primăriei,

reținându-l fără careva motive.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat declararea inadmisibilității recursului, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă ca temei de casare a hotărîrilor judecătorești art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, însă din conținutul acestuia rezultă temeiul prevăzut de pct.8) – fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Analizînd normele date la situația în cauză, Colegiul conchide că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare la caz. Instanțele de fond, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar atît ale apărării, cît și ale acuzării, verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui V.Semeniuc în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal să fie justă și întemeiată.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și minuțios în textul hotărîrilor instanțelor de fond, și anume - declarațiile martorilor E.Iacobeț, V.Gugurin, O.Țîgîrlaș și S.Revenco și actele cauzei - procesul-verbal de cercetare la fața locului.

Aceste probe cercetate în ședința de judecată sînt pertinente, concludente și admisibile, iar din punct de vedere al coroborării lor, confirmă incontestabil faptul că inculpatul V.Semeniuc a săvîrșit infracțiunea imputată. Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit.

Afirmațiile recurentului, precum că instanța de apel incorect a apreciat probele sus indicate, punîndu-le la baza vinovăției lui, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursului, deoarece ca probe acestea sînt administrate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanță conform legislației în vigoare, fiind descrise detaliat și argumentat în decizia instanței de apel și la pct.4. al prezentei decizii.

Instanța de recurs atestă că, argumentele invocate de recurent, precum că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii, constituie în sine un dezacord cu modul de apreciere a probelor administrate în dosar și nu poate servi drept temei de casare a unei hotărîri judecătorești definitive, atît timp cît alte circumstanțe nu sînt invocate.

Concluzia instanțelor de fond privind vinovăția inculpatului V.Semeniuc în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, în opinia instanței de recurs, este justă și întemeiată, deoarece conform teoriei dreptului penal și practicii judiciare, prin „încălcare grosolană a ordinii publice” se înțelege fapta săvîrșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor, adică într-un cuvînt acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de convețuire, care sînt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice, prin necuviință, neobrăzare, comportarea batjocoritoare cu cetățenii ș.a..

În situațiile de huliganism, făptuitorul nu numai că înțelege caracterul infracțional al faptei, dar și dorește săvîrșirea acestor acțiuni și survenirea consecințelor.

Cele menționate caracterizează latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii de huliganism, prevăzută de art.287 alin.(1) Cod penal, pentru care inculpatul corect a fost supus pedepsei penale.

În cazul supus judecării, acțiunile inculpatului de huliganism s-au petrecut într-un loc public, fiind încălcată ordinea publică, aceasta manifestându-se printr-un cinism și obrăznicie deosebită, în prezența mai multor persoane, în urma căreia a fost întreruptă temporar activitatea instituției de stat, adică a Primăriei s.Obreja Veche.

Astfel, concluziile instanțelor de fond privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, în opinia instanței de recurs, este justă și întemeiată, deoarece inculpatul a încălcat grosolan ordinea publică într-o instituție de stat, în prezența persoanelor aflate în instituție în acel moment, prin atentarea la regulile sociale și morale de conviețuire în societate, prin încălcarea într-un mod grosolan și demonstrativ, prin comportare obraznică față de colaboratorii de poliție și personalul primăriei, numindu-i cu cuvinte necenzurate, iar la observațiile colaboratorilor de poliție nu a reacționat, continuându-și acțiunile sale infracționale, în urma cărora a aplicat lovituri cu picioarele în mobilierul de serviciu, în peretele încăperii și ușa de la intrare în birou, răsturnat mesele din birou, împrăștiind documentele și rechizitele aflate pe mese, perturbând activitatea lucrătorilor primăriei, care, ca urmare a acțiunilor inculpatului, au fost nevoiți să-și întrerupă activitatea.

Prin urmare, în speță s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii incriminate inculpatului și, astfel că temeiul stipulat în art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de către recurent.

Argumentele recurentului, precum că nu a avut intenția de a încălca ordinea publică sînt neîntemeiate, deoarece din probatoriul administrat rezultă că anume dînsul a provocat conflictul, a insultat colaboratorii de poliție și a primăriei, avînd un comportament huliganic în interiorul instituției de stat, în prezența mai multor persoane, astfel că acțiunile lui cuprind semnele componentei infracțiunii de huliganism, în baza căreia a fost recunoscut vinovat.

Recurentul invocă ca temei de anulare a hotărîrilor judecătorești art.427 alin.(1) pct.12) Cod procedură penală - faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, însă nu descrie și nu argumentează prin careva temeiuri în ce constă eroarea de drept comisă de instanțele de judecată la încadrarea acțiunilor lui în baza art.287 alin.(1) Cod penal. Mai mult, instanțele de fond nu au făcut o altă încadrare juridică a faptelor comise de către dînsul, decît cea în baza căreia aceasta a fost pus sub învinuire, exclusînd doar din învinuirea formulată sintagma „*însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice*”.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că acțiunilor inculpatului i s-a dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar la stabilirea pedepsei, instanțele de judecată, în conformitate cu prevederile art.61, 75, 82 Cod penal, au ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luînd în considerație gravitatea infracțiunii săvîrșite, persoana inculpatului, circumstanțele atenuante și agravante, măsura de pedeapsă fiind stabilită acestuia în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În circumstanțele stabilite, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului declarat de inculpat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Semeniuc Viorel, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 februarie 2015, în propria lui cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 20 mai 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu